

NOTITSER

I.

Den engelske Arbejdsløshedsforsikring.

I England har Regeringen fremsat Forslag til en ny Arbejdsløshedsforsikrings-Lov til Afløsning af Part II i National Insurance Act af 1911. Forslaget er bygget paa samme Principer og efter samme Hovedregler som Loven af 1911, men medens denne indskrænker Forsikringen til kun at omfatte visse nærmere angivne Fag, føres efter Forslaget alle Arbejdere ind under den med Undtagelse af Tjenstefolk og Landarbejdere med nogle faa andre Grupper, og ogsaa disse kan Arbejdsministeren senere foranledige medtagne, uden at der dertil behøves Lovændring. Understøttelsen var efter Loven af 1911 7 sh. ugentlig, den blev senere forhøjet til 11 sh., og foreslaas nu sat til 15 sh., alt for Mænd, for Kvinder er den lidt lavere. Bidragene foreslaas for Mænd sat til 3 sh. pr. Uge fra Arbejderen, samme Beløb fra Arbejdsgiveren, og Staten giver hertil et Tilskud af $\frac{1}{3}$ af Arbejders og Arbejdsgivers samlede Bidrag. En betydningsfuld Bestemmelse er det, at der foreslaas givet Ministeren Bemyndigelse til, hvis han mener, at Omstændighederne taler derfor, for et Tidsrum af 7 Aar at fastsætte særlige Kontingent og Understøttelsessatser for Fag eller Faggrupper, for hvilke Erfaringen viser, at de ovennævnte almindelige Satser ikke er formaalstjenlige. Endvidere skal noteres et Forslag om, at hvis Ministeren finder, at Arbejdsløshedsforsikringens Ordning for en eller anden bestemt Industri, sker bedre paa anden Maade end gennem de almindelige ved Loven foreskrevne Foranstaltninger, han kan godkende eller foranledige gennemført en særlig Ordning for vedkommende Industri. Disse Bestemmelser aabner

NOTITSER

I.

Den engelske Arbejdsløshedsforsikring.

I England har Regeringen fremsat Forslag til en ny Arbejdsløshedsforsikrings-Lov til Afløsning af Part II i National Insurance Act af 1911. Forslaget er bygget paa samme Principer og efter samme Hovedregler som Loven af 1911, men medens denne indskrænker Forsikringen til kun at omfatte visse nærmere angivne Fag, føres efter Forslaget alle Arbejdere ind under den med Undtagelse af Tjenstefolk og Landarbejdere med nogle faa andre Grupper, og ogsaa disse kan Arbejdsministeren senere foranledige medtagne, uden at der dertil behøves Lovændring. Understøttelsen var efter Loven af 1911 7 sh. ugentlig, den blev senere forhøjet til 11 sh., og foreslaas nu sat til 15 sh., alt for Mænd, for Kvinder er den lidt lavere. Bidragene foreslaas for Mænd sat til 3 sh. pr. Uge fra Arbejderen, samme Beløb fra Arbejdsgiveren, og Staten giver hertil et Tilskud af $\frac{1}{3}$ af Arbejders og Arbejdsgivers samlede Bidrag. En betydningsfuld Bestemmelse er det, at der foreslaas givet Ministeren Bemyndigelse til, hvis han mener, at Omstændighederne taler derfor, for et Tidsrum af 7 Aar at fastsætte særlige Kontingent og Understøttelsessatser for Fag eller Faggrupper, for hvilke Erfaringen viser, at de ovennævnte almindelige Satser ikke er formaalstjenlige. Endvidere skal noteres et Forslag om, at hvis Ministeren finder, at Arbejdsløshedsforsikringens Ordning for en eller anden bestemt Industri, sker bedre paa anden Maade end gennem de almindelige ved Loven foreskrevne Foranstaltninger, han kan godkende eller foranledige gennemført en særlig Ordning for vedkommende Industri. Disse Bestemmelser aabner

Adgang for noget af den Hensyntagen til Fagenes vidt forskellige Stilling med Hensyn til Arbejdsløshedsrisiko m. m., som man hidtil har savnet i den engelske Arbejdsløshedsforsikring. Forslaget anslaaes at ville omfatte 11 750 000 Personer, og Omkostningerne ved Forsikringen for Statskassen anslaaes til 3—4 Millioner Pund aarligt.

Siden November 1918 har i England været ydet en overordentlig Hjælp til arbejdsløse (out-of-work Donation); den er vistnok nu ophørt for civile Arbejders Vedkommende. Der ydedes til Personer over 18 Aar først 24, senere 29 og endelig til sidst 20 sh. pr. Uge for Mænd og paa samme Maade henholdsvis 20, 25 og 15 sh. pr. Uge for Kvinder samt derudover til Familieforsørgere 6 sh. for det første og 3 sh. for hvert følgende hjemmeværende Barn under 15 Aar. Unge Arbejdere mellem 15 og 18 Aar fik halv Understøttelse. Understøttelsen administreredes af de offentlige Anvisningskontorer. „Times“ oplyser, at i Foraaret 1919 understøttedes paa denne Konto over 1 000 000 Arbejdere med ialt op imod £ 1 300 000 pr. Uge, og bemærker derefter, at der var „nogen Raaben op (outcry) om Præmie paa Lediggang, og Folk klagede over, at Understøttelsen var Genstand for omfattende Misbrug“. Der blev i Anledning af disse Klager nedsat en Committee of Inquiry, der fandt, at Misbrugene hverken var flere eller værre, end man maatte vente ved en saadan Understøttelse.

Under Forhandlingerne i Underhuset om denne ekstraordinære Understøttelses Ophør gjorde Mr. Macquistin sig bemærket ved sine i denne Forbindelse fremsatte Udtalelser om den Nødstilstand, der forelaa paa Grund af den tilstedeværende Mangel paa Husassistenter. Han synes, efter det engelske Referat, at ville gøre sig til Talsmand for Tvang til Fremskaffelse af huslig Medhjælp. Den engelske Referent ser i Aanden etableret et nyt Sabinerindernes Rov af Londons Cjty-Herrer, men med den lykkelige Udgang, at Byttet lægges for Fødderne af de legitime Husfruer.

C. B.